

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ



ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๗๑/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๘/๒๕๖๓

วันที่ ๒ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	{	นายชูชัย เอียบกงไชย	ผู้ร้อง
		ศาลจังหวัดชลบุรี	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายชูชัย เอียบกงไชย (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายชูชัย เอียบกงไชย (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าศาลจังหวัดชลบุรีมีคำพิพากษาให้จำคุกผู้ร้อง ๓๖ ปี ๘ เดือน ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๘๓๖/๒๕๕๖ โดยให้นับโทษต่อจากคดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๐/๒๕๕๖ ของศาลเดียวกัน คดีถึงที่สุด คิดคำนวณหักวันคุมขัง ๒๓๓ วัน โดยคิดคำนวณนับแต่วันฟ้องคดีถึงวันที่ศาลจังหวัดชลบุรีซึ่งเป็นศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา แต่ไม่คิดคำนวณหักวันคุมขังระหว่างพิจารณาอุทธรณ์ฎีกาจนถึงวันที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุด จำนวน ๑,๑๗๘ วัน เป็นการคิดคำนวณโดยตีความประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๘ ที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนไม่ตรงต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ส่งผลให้ผู้ร้องไม่ได้รับการปล่อยตัวพ้นโทษและต้องรับโทษจำคุกเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เป็นการละเมิดต่อเสรีภาพของผู้ร้อง ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดชลบุรีเพื่อขอให้คิดคำนวณหักวันคุมขังในคดีนี้ใหม่ ศาลจังหวัดชลบุรีเรียกคำร้อง ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน



ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากคำร้องมิได้อ้างว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด เพียงแต่กล่าวอ้างว่าบทบัญญัติที่ให้อำนาจศาลในการใช้ดุลยพินิจในการนับโทษคุมขัง นั้น ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และขอให้ตีความเกี่ยวกับการคำนวณหักวันคุมขังดังกล่าว กรณีจึงไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ และยังไม่พบปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญที่ผู้ตรวจการแผ่นดินจะพิจารณาเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การคิดคำนวณหักวันคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๘ ให้นับแต่เมื่อใด จนถึงเมื่อใด

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่อยู่หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า



“การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ศาลจังหวัดชลบุรีคิดคำนวณหักวันคุมขังผู้ร้องโดยคิดคำนวณนับแต่วันฟ้องคดีถึงวันที่ศาลจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา แต่ไม่คิดคำนวณหักวันคุมขังระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ฎีกาจนถึงวันที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุด เป็นการคิดคำนวณโดยตีความประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๘ ผิดพลาดคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าว ทำให้เสรีภาพของผู้ร้องถูกละเมิด ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการคิดคำนวณหักวันคุมขังตามบทบัญญัติดังกล่าว พึงควรคิดคำนวณนับแต่เมื่อใดจนถึงเมื่อใด ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดชลบุรีเพื่อขอให้คิดคำนวณหักวันคุมขังในคดีนี้ใหม่ ศาลจังหวัดชลบุรียกคำร้อง ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน จึงเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย





(คำสั่งที่ ๗๑/๒๕๖๓)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

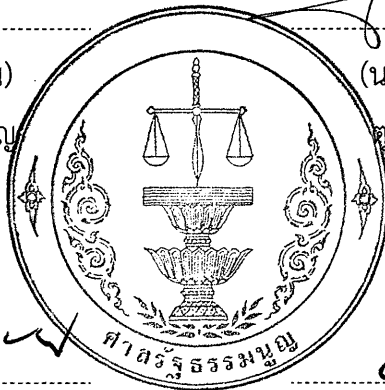
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ



(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ